

(Foto Nicca.)

ONZE VILLA LA PRIMEVERE TE LEYSIN (Zwitserland)

Terecht, zegt men, dat de gezondheid de grootste schat op aarde is. Maar, waar een schat ligt, lopen ook rovers rond en dit is zeker zo voor onze gezondheid.

Wanneer die vijanden de bovenhand behalen, ontstaat een toestand die wij de ziekte noemen. Zij kan, naar gelang haar aard of lokalisatie gans verschillende aspecten aannemen. De toring, zoals zoveel andere, is er een van.

In die ziekte, zoals trouwens in zoveel andere, zal de aanvaller soms de bovenhand behalen, maar dat meesterschap is, in de meeste gevallen, slechts van tijdelijke aard. Wij zullen hem meestal overwinnen, terugslaan, buiten gevecht stellen, of toch tenminste dwingen tot een eervol compromis of, om een modeterm te gebruiken, tot een vreedzaam samenleven.

Sinds jaren, wordt het bergklimaat, tussen 1.000 en 2.000 m aanbevolen voor de behandeling van de toring en dit vooral in de winter.

Een dergelijke hoogte biedt een groot aantal uren zonneshij, zuivere lucht en een koude temperatuur die gemakkelijk verdragen wordt. Zulke omgeving, gepaard met veel rust en een doelmatige voeding, werden vroeger beschouwd als noodzakelijk voor de enig mogelijk geachte behandeling van longaandoeningen.

Thans blijft de rustkuur, bij voorkeur op grote hoogte, nog steeds een van de bijzonderste factoren der behandeling en dit ondanks de recente ontdekkingen van de geneeskunde, ondanks de antibiotica, ondanks de nieuwste geneesmiddelen, ondanks de buitengewone vooruitgang van de longheekunde.

...

In 1945, konden onze sociale werken, zoals de andere organismen die verantwoordelijk zijn voor de gezondheid van hun leden, opnieuw onze zieken naar Zwitserland zenden.

In het begin, werden de onzen ondergebracht in verscheidene tehuizen en, zelfs verdeeld over verscheidene kuuroorden in de bergen.

Toen besloten werd de zieken nog alleen naar Leysin te zenden werd overgegaan tot een eerste hergroepering. In 1954, werd daar, onder impuls van onze Directie een tehuis voor spoormannen gesticht.

Dit tehuis vulde een leemte aan. Daar immers zouden onze zieken samen leven en zich beter thuis voelen in een eigen Belgische sleer. De voeding in het buitenland verschilt vaak van de onze en de Belgen gaan door voor flinke, maar kieskeurige eters. Te Leysin bereidt de kok een voeding die rekening houdt met onze

smaak. Hier s middags, een lichte maaltijd om vier uur, wat meer intes waar bij soms mosseien worden opgediend.

Ons tehuis «La Primevère» (1) heeft niets weg van een hospitaal of van een rusthuis met een streng uiterlijk. Het is een mooi chalet met een echte Zwitserse zindelijkheid. Achter een ruime eetzaal versierd met licht houtwerk, bevindt zich een vergaderzaal met biljart en pick-up. Elke zieke kan op de kamers, met een of twee bedden, een kleine, gezellige thuis inrichten en zelfs de radio beluisteren.

...

De behandeling van de toring vereist een voortdurende samenwerking tussen dokter en zieke. De zieke moet zich vrij aan een ijzeren tucht onderwerpen, die hem verplicht tot lange perioden van rust en stilzwijgen. «Hij doet zijn kuur» zegt men te Leysin.

Die kuur verandert traag naar gelang de evolutie van de ziekte. In het begin wordt zij nauwgezet toegepast, maar zij wordt minder streng naarmate verbetering intreedt. De geneesheer-directeur van de instelling bepaalt, in hoogste instantie, haar ritme en duur.

De hartelijke sfeer van het tehuis wordt nog aangewakkerd door gezellige leestjes, bij gelegenheid van Kerstmis of Nationale Feestdag, en door bezoeken van onze afgevaardigden van de sociale werken.

Teken- en taalcursussen laten onze zieken toe hun kennis uit te breiden. Handarbeid (leder, hout, boekbinden...) valt hen erg in de schik van liefhebbers met vaardige vingers.

We moeten hier nog bijvoegen dat een afgevaardigde van de verpleegden als bemiddelaar optreedt tussen hen en de directie van de instelling om de wensen van de collectiviteit over te maken en het

(1) «De Sleutelbloem».

gemeenschappelijk leven in ieders belang aan te passen.

Wat moeten wij doen om in « La Primevère » verzorgd te kunnen worden? Wel, dat is heel eenvoudig.

Al de rechthebbenden van onze sociale werken wie de zaak aanbelangt, moeten zich eerst aanmelden bij de eerste geneesheer die aan het hoofd van hun gewestelijk centrum staat.

Deze zal hen de nodige inlichtingen ge-

ven, een dossier samenstellen, eventueel een bijkomend onderzoek gelasten en het geval daarna overmaken aan de directie van de geneeskundige dienst te Brussel.

Over het algemeen, zal de zieke, veertien dagen na zijn aanvraag, naar Leysin kunnen vertrekken. Hij zal dit tijdperk te baat nemen om de nodige vervoerbewijzen aan te vragen en om zijn uitzet gereed te maken.

In de villa « La Primevère » worden uitsluitend mannen opgenomen. Een ander tehuis van Leysin herbergt de vrouwe-

lijke rechthebbenden van onze sociale werken.

Om dit rustoord te bereiken, reizen de zieken langs Luxemburg, eerst naar Bazel, dan naar Lausanne. Voorbij het Lémanmeer, verlaten zij te Aigle de grote lijn die naar de Simplon leidt. Een tandradbaan voert hen, in een half uur tijd, naar Leysin op 1.200 m hoogte, waar zij hun gezondheidskuur kunnen aanvangen. Weldra zullen zij gezonder terugkeren tot grote vreugde van hun familie en van hun collega's.

Dr LEDUC.

EEN STEM UIT DE BERGEN

VELEN weten niet dat een dertigtal van onze werkmakers talrijke maanden in Zwitserland verblijven, ver van hun land, ver van hun familie, ver van het spannend leven dat getuige was van hun strijd om een beter bestaan. Zij moesten het werk neerleggen. Een langaandoening verraste hen in volle bedrijvigheid. Hun toekomst is echter niet wat tal van oningewijden zouden kunnen denken. De hoop op genezing blijft bestaan, de hoop op een terugkeer tot hun normale bezigheden. Wat meer is, zij zijn zeker dat hun een gunstiger lot beschoren is. Dit nieuwe objectief is het voorwerp van hun dagelijkse strijd zowel naar lichaam als naar geest.

De Sociale Werken hebben hen geleid en raad gegeven. Hun nieuwe thuis is een lachend en aantrekkelijk Zwitsers chalet, « La Primevère » genaamd, dat gebouwd werd in een Alpenoord en herinnert aan verlofdagen in de bergen.

Op de ereplaats van het dorp gelegen, koestert het zijn talrijke terrassen en bewerkte leuningen in de strekende warmte van een stralende zon. Romantische luiken spreiden hun armen naar het daglicht en de lucht geurt er van de bloemen die elk venster versieren.

Leysin is een Alpendorp van het kanton Vaud dat in het Romaans gedeelte van Zwitserland ligt. Het strekt zich uit van 1.200 tot 1.300 meter hoogte op de flanken van de « Tours d'Al » waarvan het hoogtepunt 2.000 meter overschrijdt. De toegang vanuit de vlakke geschiedt langs een baan die een indrukwekkende streek doorloopt op heel de lengte van haar 15 kilometers. Zij slingert zich tussen de verpletterende Alpenreuzen om de hindernissen heen. Een tandradbaan vreet de helling niet en brengt u op 25 minuten ter bestemming.

Boven dwaalt de blik over de schilderachtige vlakke van Montreux, Vevey, Lausanne en omheen het Lémanmeer.

Van het westen tot het oosten, punten de bergtoppen ten hemel: Dents du Midi, le Trient, Dents de Morcles, le Chamossaire, Oldenhorn, Pic Chaussy. Hun machtig vertoon van 2.000 tot 3.000 meter hoge spitsen beperkt de gezichtselinder. Hier en daar bekronen sneeuwsporen de toppen en schaduwrijke kloven. In de verte glinsteren de gletsjers als kristal... 's Winters wordt alles bedekt met een dikwollig sneeuwkleed, dat blijft liggen tot in de lente.

Geen wind verbreekt de stilte. Leysin eerbiedigt de rust van dui-zenden zieken. De eentonigheid van de stilte is iets heel gewoon. zij maakt deel uit van het dorpsleven. Gans het jaar door ademen de zieke longen frisse en droge lucht in. De wonden helen, de algemene toestand van de zieke verbetert in korte tijd en hij vindt vlug zijn levenslust weer.

In die bekoortlijke omgeving, in die weldoende atmosfeer waakt « La Primevère » over het welzijn van haar inwoners. De vriendschapsgeschiedt hun moraal hoog. De bekwaamheid van een legerkorps van geneesheren schept vertrouwen. Dokter Wipf, hoofd-geneesheer van de kliniek, spaart geen inspanning om het herstel van zijn patienten te bekomen en om de Sociale Werken met doeltreffende uitlagen voldoening te schenken.

De Belgische spoormannen uit Leysin zenden hun beste groeten aan al de lezers van ons tijdschrift. Zij denken dikwijls aan hun werkmakkers en staren dan dromend naar hun vlag. Geduld en moed zijn deugden die tot volle ontplooiing komen onder het breed dak van « La Primevère ».

De erkentelijkheid van de spoormannen uit Leysin tegenover dit uitmuntend sociaal werk is het logisch gevolg van de weldaden die het verleent. Gesterkt door de belangstelling welke hun lot heeft opgewekt, zullen zij in volle gezondheid tot 11 terugkeren en U dan al het nieuws uit het land der bergen vertellen.

E. VAN HONSTE.

